

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de recomandare a Consiliului privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă

[COM(2018) 132 final]

(2018/C 440/22)

Raportor: **doamna Giulia BARBUCCI**

Sesizare	Comisia Europeană, 14.5.2018
Temei juridic	Articolul 292 coroborat cu articolul 153 alineatul (1) litera (c), articolul 153 alineatul (2) al treilea paragraf și articolul 352 din TFUE
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie
Data adoptării în secțiune	19.7.2018
Data adoptării în sesiunea plenară	20.9.2018
Sesiunea plenară nr.	537
Rezultatul votului (voturi pentru/voturi împotriva/ abțineri)	148/39/32

1. Concluzii și recomandări

1.1. În conformitate cu instrumentele internaționale fundamentale, CESE consideră că fiecare persoană ar trebui să aibă **dreptul la o viață decentă, la protecție socială** și la protecție împotriva tuturor riscurilor majore la locul de muncă și pe tot parcursul vieții, inclusiv la asistență medicală, precum și dreptul la o pensie și o bătrânețe demnă. O acoperire adecvată a lucrătorilor care prestează forme atipice de muncă și a persoanelor care desfășoară o activitate independentă ar contribui la atingerea acestui obiectiv, în conformitate cu principiile prezentate în Pilonul european al drepturilor sociale, care trebuie să devină acum o realitate. Accesul și contribuția acestor persoane la prestațiile de asistență medicală, de maternitate și parentale, de handicap și pentru limită de vârstă ar trebui să fie garantate.

1.2. CESE reamintește că **accesul la sistemele de protecție socială** reprezintă un element-cheie pentru societăți mai echitabile și o componentă fundamentală a unei forțe de muncă productive, sănătoase și active. Restabilirea **sustenabilității sociale** ⁽¹⁾ ca principiu în definirea și punerea în aplicare a politicilor UE, cu obiectivul mai amplu de a crea condiții echitabile în domeniul social, astfel încât toate persoanele, pe baza acelorași norme și în condiții comparabile, să se poată bucura de accesul la protecția socială, ar trebui să fie un obiectiv comun al instituțiilor la toate nivelurile, al societății civile organizate și al partenerilor sociali.

1.3. CESE recomandă ca statele membre să pună în aplicare recomandarea, iar dacă este necesar, să raporteze, prin intermediul unor **planuri de acțiune** specifice bazate, printre altele, pe discrepanțele evidențiate în evaluarea impactului elaborată de Comisia Europeană care sprijină recomandarea și cu participarea deplină a partenerilor sociali și a societății civile organizate.

1.4. CESE salută principalele efecte preconizate ale punerii în aplicare a recomandării, întrucât acestea vor prezenta avantaje pentru cetățeni, lucrători și întreprinderi: **creșterea mutualizării riscului, a securității veniturilor, a dinamismului pieței muncii, a productivității, îmbunătățirea alocării resurselor și reducerea insecurității și a sărăciei** în rândul populației, printre altele.

1.5. „CESE consideră că o soluție globală la problemele în materie de recunoaștere a drepturilor legate de asigurările sociale pentru **lucrătorii ocupați în noile forme de muncă** ar putea fi găsită printr-o reformă generală a modului de finanțare a sistemului. CESE solicită statelor membre să caute soluții de finanțare a sistemelor de securitate socială prin mijloace care să le asigure sustenabilitatea, dar care să răspundă și nevoii de a le oferi acces la ele persoanelor care își desfășoară activitatea în noile forme de muncă” ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO C 237, 6.7. 2018, p. 1.

⁽²⁾ JO C 129, 11.4.2018, p. 7.

1.6. CESE recomandă ca inițiativele întreprinse în cadrul recomandării să ofere **prestații și dispoziții adecvate**, inclusiv plase de siguranță pentru persoanele care nu pot atinge pragurile minime privind drepturile, în special pentru persoanele care se află în incapacitatea de a lucra și pentru familiile acestora. CESE regretă faptul că venitul de bază a fost eliminat din recomandare, astfel cum se menționează în documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului ⁽³⁾. CESE a pledat, încă din 2013, pentru o directivă europeană care să stabilească un venit minim european, considerând că acest lucru ar „contribui la asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, la protejarea drepturilor fundamentale ale persoanei, la garantarea unui echilibru între obiectivele de ordin economic și cele de ordin social și la redistribuirea echitabilă a resurselor și a veniturilor” ⁽⁴⁾.

1.7. **Vârsta și genul** joacă un rol semnificativ în excluderea persoanelor din cadrul sistemelor de protecție socială: acești factori ar trebui să fie luați în considerare în special atunci când se definesc acțiunile din spectrul recomandării.

1.8. CESE observă că ar trebui să fie asigurată și urmărită **eficacitatea** în ceea ce privește acoperirea sistemelor și accesul la acestea, mai ales atunci când sunt definite și puse în aplicare măsuri la nivel național; **transferabilitatea** drepturilor sociale la nivelul sistemelor și agregarea lor ar trebui să fie luate în considerare atunci când persoanele tranzitează între diverse rapoarte de muncă pe piața muncii.

1.9. CESE consideră că pentru a se asigura o **transparență** deplină ar trebui abordată complexitatea reglementării și alte aspecte administrative, cu scopul de a spori cunoștințele și gradul de conștientizare al cetățenilor cu privire la obligațiile și drepturile lor; acest lucru ar putea fi realizat, de asemenea, prin îmbunătățirea calității datelor statistice (defalcate pe tipuri de raporturi de muncă, vârstă, gen, statut de handicap, naționalitate etc.).

2. Introducere

2.1. Recomandarea privind protecția socială este una dintre inițiativele întreprinse de Comisie în cadrul **Pilonului european al drepturilor sociale**. Recomandarea și **principiile sale călăuzitoare** sunt conforme și în concordanță cu mai multe dintre cele douăzeci de principii-cheie ale Pilonului european al drepturilor sociale și ale documentului de lucru al serviciilor Comisiei, în special cu principiul 12, care afirmă că „[i]ndiferent de tipul și de durata raportului de muncă, lucrătorii și, în condiții comparabile, persoanele care desfășoară o activitate independentă au dreptul la o protecție socială adecvată” ⁽⁵⁾.

2.2. Obiectivul principal al inițiativei este de a acorda fiecărui lucrător, în special lucrătorilor care prestează forme atipice de muncă și persoanelor care desfășoară o activitate independentă, **acces concret și efectiv la măsurile de protecție socială**. De asemenea, inițiativa vizează sprijinirea și completarea eforturilor statelor membre de a elimina decalajele și de a acorda un acces echitabil și proporțional la protecția socială tuturor persoanelor încadrate în muncă, indiferent de statutul lor profesional ⁽⁶⁾.

2.3. În primul rând, recomandarea vizează „eliminarea sau reducerea obstacolelor care împiedică sistemele de protecție socială să ofere o protecție socială adecvată, **indiferent de tipul de raporturi de muncă sau de statutul pe piața forței de muncă**, respectând totodată competențele statelor membre în elaborarea sistemelor lor de protecție socială” ⁽⁷⁾.

2.4. De asemenea, recomandarea urmărește să asigure că toate persoanele au acces la un **nivel adecvat de protecție socială**: „pragurile referitoare la venituri și durată (perioade de cotizare, perioade de așteptare, perioade minime de lucru, durata prestațiilor) pot constitui un obstacol nejustificat de mare în calea accesului la protecție socială pentru unele grupuri de lucrători care prestează muncă atipică și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă” ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului care însoțește documentul.

⁽⁴⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 23.

⁽⁵⁾ JO C 125, 21.4.2017, p. 10.

⁽⁶⁾ A se vedea, de asemenea, Recomandarea nr. 202 a OIM, care oferă orientări privind stabilirea și menținerea unor niveluri minime de protecție socială ca element central al sistemelor naționale de securitate socială.

⁽⁷⁾ A se vedea Recomandarea privind protecția socială, paginile 8, 14, § 10, 15 § 4, 23 § 8, 10.

⁽⁸⁾ A se vedea Recomandarea privind protecția socială, pagina 20, considerentul 18.

2.5. CESE regretă faptul că venitul de bază a fost eliminat din recomandarea Consiliului. Într-un recent studiu ⁽⁹⁾ al OCDE se afirmă următoarele: „Date fiind schimbările rapide de pe piața forței de muncă, discuțiile în curs privind venitul de bază conferă totuși un impuls util dezbaterii privind tipul de protecție socială pe care îl dorește societatea”. CESE a afirmat deja anterior ⁽¹⁰⁾ că „introducerea unui venit minim european va contribui la asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, la protejarea drepturilor fundamentale ale persoanei, la garantarea unui echilibru între obiectivele de ordin economic și cele de ordin social și la redistribuirea echitabilă a resurselor și a veniturilor”; de asemenea, el a pledat pentru adoptarea unei directive-cadru și a cerut Comisiei să examineze „posibilitățile de finanțare pentru asigurarea unui venit minim european”.

2.6. Măsurile și principiile prezentate în recomandare vor viza, pe de o parte, garantarea unui **acces la protecție socială pentru toate persoanele încadrate în muncă** (în special pentru lucrătorii care prestează forme atipice de muncă și lucrătorii care desfășoară o activitate independentă) și, pe de altă parte, vor asigura faptul că **este garantată o protecție socială adecvată** în toate circumstanțele.

2.7. Partenerii sociali europeni și naționali au abordat pe scară largă, în acordurile anterioare, în declarațiile comune și în negocierile colective naționale, problema asigurării unui acces adecvat la protecție socială pentru toți lucrătorii. De exemplu, preambulele la acordurile partenerilor sociali europeni privind contractele cu durată determinată și privind munca cu fracțiune de normă constată necesitatea „de a se asigura că măsurile de protecție socială sunt adaptate pentru a se potrivi cu evoluția formelor flexibile de muncă”. În programul lor de lucru pentru perioada 2015-2016 ⁽¹¹⁾, partenerii sociali europeni au remarcat necesitatea „de a asigura sustenabilitatea și accesibilitatea sistemelor de protecție socială pentru toți cetățenii”.

2.8. Partenerii sociali europeni și-au exprimat preocupările în „Analiza aprofundată a situației ocupării forței de muncă” negociată în 2015 ⁽¹²⁾, în care au recomandat „statelor membre și Comisiei Europene să colaboreze mai bine pentru a combate corupția, fraudă fiscală și evaziunea fiscală, care au un efect negativ asupra sistemelor de asistență socială, a întreprinderilor responsabile și a populației”. În plus, au recomandat statelor membre să revizuiască, în colaborare cu partenerii sociali, domeniile în care există deficiențe în ceea ce privește sustenabilitatea și adecvarea sistemelor lor de protecție socială și să depună eforturi pentru a se asigura că aceste sisteme continuă să răspundă nevoilor persoanelor în viitor, în special ale celor mai vulnerabile și expuse riscului de excludere socială ⁽¹³⁾.

3. Observații generale: Context

3.1. Un sector ocupațional în schimbare: **digitalizarea, schimbările demografice, tranziția energetică, globalizarea și noile forme de muncă** pot genera atât oportunități, cât și provocări pentru guverne, societatea civilă organizată și partenerii sociali.

3.2. Schimbările de pe piața muncii și reformele structurale ale pieței muncii au dus la diversificarea piețelor muncii, iar unele tipuri de contracte de muncă sunt în prezent excluse din măsurile de protecție socială de bază în unele state membre. Se constată o **diversificare** tot mai accentuată a **contractelor de muncă, cu diferențe semnificative la nivel național** în ceea ce privește contextul și sistemele: în 2016, 14 % dintre lucrătorii din UE desfășurau o activitate independentă, 8 % erau lucrători temporari cu normă întreagă, 4 % erau lucrători temporari cu fracțiune de normă, 13 % erau lucrători cu contract permanent cu normă redusă ⁽¹⁴⁾.

3.3. Există sisteme diferite de protecție socială în diferite țări, însă toate se confruntă cu **provocări similare**: transformarea pieței muncii și modificările survenite în legislație; îmbătrânirea forței de muncă și tendința de creștere a vârstei legale de pensionare; participarea scăzută a tinerilor și a femeilor pe piața muncii în ceea ce privește calitatea și cantitatea; incluziunea persoanelor care sunt cel mai departe de piața muncii sau care vor rămâne cel mai probabil excluse de pe piețele muncii; digitalizarea și noile forme de muncă. Unele sisteme de protecție socială sunt construite în așa fel încât contribuțiile la protecția socială să facă parte din salariul lucrătorului. Acest aspect trebuie luat în considerare atunci când se abordează aceste noi provocări.

⁽⁹⁾ *Basic income as a policy option: Technical Background Note Illustrating costs and distributional implications for selected countries* (Venitul de bază ca opțiune de politică: notă tehnică de informare care ilustrează costurile și efectele distributive pentru o serie de țări), OCDE, 2017.

⁽¹⁰⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 23.

⁽¹¹⁾ <http://resourcecentre.etuc.org/EU-social-dialogue-5.html>

⁽¹²⁾ *2015 In-depth employment analysis – ETUC, BUSINESSEUROPE, CEEP, UEAPME.*

⁽¹³⁾ A se vedea nota de subsol 12.

⁽¹⁴⁾ EUROSTAT, 2016.

3.4. **Impactul dimensiunii de gen** asupra accesului și menținerii pe piața muncii, precum și asupra incluziunii/excluziunii în ceea ce privește accesul la protecție socială. Alături de tineri și de migranți, femeile sunt adesea suprareprezentate în noile forme de muncă⁽¹⁵⁾, cu efecte de domino asupra drepturilor la protecție socială.

3.5. Vârsta este, de asemenea, un factor important în ceea ce privește accesul la protecție socială: generațiile mai tinere tind să se regăsească într-o măsură mai mare în forme atipice de muncă [„proporția lucrătorilor tineri cu vârste cuprinse între 20 și 30 de ani cu contracte temporare, cu alte tipuri de contracte sau fără contract este de două ori mai mare decât cea a altor grupe de vârstă”⁽¹⁶⁾]. Tranzițiile de la educație la formele de muncă standard au devenit mai lungi și pot lăsa „sechele”, atât în ceea ce privește accesul la protecție socială, cât și drepturile viitoare la pensie, inclusiv din cauza fragmentării extreme a carierei profesionale⁽¹⁷⁾.

3.6. Discrepanțele în ceea ce privește accesul la protecție socială, ca urmare a statutului pe piața muncii și a tipului de raport de muncă, pot compromite valorificarea oportunităților de a trece de la un statut la altul pe piața muncii, dacă acest lucru înseamnă pierderea drepturilor, și, în cele din urmă, pot duce la o creștere mai mică a productivității muncii. Așadar, ele pot, de asemenea, să nu fie favorabile spiritului antreprenorial și să împiedice **competitivitatea și creșterea durabilă**.

3.7. Aceste discrepanțe pot duce, de asemenea, la utilizarea abuzivă a statutelor profesionale și la o concurență neloială între întreprinderile care vor contribui în continuare la protecția socială și cele care nu o vor face.

3.8. Pe termen lung, miza o constituie sustenabilitatea socială și economică a sistemelor naționale de protecție socială, în special având în vedere tendințele demografice actuale și rata șomajului.

4. Observații specifice: Sinteza recomandării

4.1. CESE ia act de faptul că legislația anterioară la nivel european [printre altele Directiva 2010/41/UE, Directiva 2014/50/UE, Directiva (UE) 2016/2341] a încercat să elimine discrepanțele din sistemele de protecție socială, dar constatările preliminare – cum ar fi Directiva 2010/41/UE – arată că ea nu a reușit, în anumite situații, să asigure accesul efectiv la protecție socială pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă⁽¹⁸⁾.

4.2. De asemenea, CESE observă că Comisia Europeană insistă, în AAC (analiza anuală a creșterii) pentru 2018, asupra faptului că înlocuirea veniturilor prin protecție socială este esențială pentru a elimina inegalitățile, pentru a promova coeziunea socială și creșterea favorabilă incluziunii⁽¹⁹⁾.

4.3. În general, numărul persoanelor care desfășoară o activitate independentă în Europa a scăzut ușor⁽²⁰⁾ în ultimii ani. Unul dintre motivele care stau la baza acestui fapt este insuficiența/lipsa nivelului de protecție a acestor lucrători în caz de boală și din alte motive legate de viața personală (maternitate, paternitate, îngrijire familială etc.). Așadar, un nivel adecvat de protecție ar putea conduce la oportunități mai multe și mai bune în ceea ce privește desfășurarea de activități independente. Cu toate acestea, este absolut esențial ca instituțiile de la toate nivelurile să combată toate formele de activități independente fictive, inclusiv la nivel transnațional.

4.4. CESE salută și sprijină, în acest sens, decizia inclusă în recomandare de a merge mai departe decât s-a propus inițial în evaluarea impactului, și anume de a recomanda „extinderea obligatorie a acoperirii oficiale la toți lucrătorii” și asigurarea faptului că „persoanele care desfășoară o activitate independentă au acces la protecție socială prin extinderea acoperirii lor oficiale [...] în mod obligatoriu, pentru prestațiile de boală și de asistență medicală, prestațiile de maternitate/paternitate, prestațiile pentru limită de vârstă și de invaliditate, precum și pentru prestațiile în cazul accidentelor de muncă și pentru bolile profesionale” și „în mod voluntar, pentru indemnizațiile de șomaj”. CESE consideră că **ratele scăzute de înscriere a persoanelor care desfășoară o activitate independentă în sistemele voluntare** (de la sub 1 % până la 20 %), acolo unde acestea există, justifică intensificarea acțiunilor pentru a promova o acoperire și o protecție mai extinse.

⁽¹⁵⁾ OIM: INWORK Issue Brief nr. 9, mai 2017.

⁽¹⁶⁾ A se vedea Recomandarea privind accesul la protecție socială, paginile 2-3.

⁽¹⁷⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 15.

⁽¹⁸⁾ A se vedea: *Barnard C. și Blackham A. (2015), The implementation of Directive 2010/41 on the application of the principle of equal treatment between men and women engaged in an activity in a self-employed capacity* (Punerea în aplicare a Directivei 2010/41 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă), raport al Rețelei europene a experților juridici în domeniul egalității de gen, comandat de Direcția Generală Justiție a Comisiei Europene; a se vedea Propunerea de recomandare a Consiliului privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă, pagina 9.

⁽¹⁹⁾ Semestrul european 2018: Analiza anuală a creșterii

⁽²⁰⁾ A se vedea Eurofound: „The many faces of self-employment in Europe” (Multiplele ipostaze ale desfășurării unei activități independente în Europa).

4.5. Măsurile care vizează o acoperire a tuturor lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă sunt, prin urmare, binevenite. Aceasta include – după caz – soții/soțiile colaboratori/colaboratoare, adică soțul/soția sau partenerul/partenera care desfășoară o activitate independentă, în cazul în care soțul/soția colaborator/colaboratoare contribuie în mod regulat și activ la activitatea persoanei care desfășoară o activitate independentă într-un mod care poate fi considerat ca fiind principala activitate a soțului/soției colaborator/colaboratoare.

4.6. Toți cetățenii ar trebui să aibă acces la sisteme de protecție socială care să poată oferi **beneficii adecvate**. Sistemele se pot baza pe impozitare și/sau pe asigurări, la care cetățenii contribuie în mod egal și proporțional cu capacitatea lor (sau sunt scutiți de plata acestor contribuții) și de care beneficiază în funcție de nevoile lor, cel puțin în ceea ce privește dispozițiile minime adecvate și plasele de siguranță de rezervă.

4.7. Pentru a contribui la incluziune, adecvare, echitate și egalitate într-o perspectivă mai largă a dezvoltării economice și sociale, trebuie să se asigure **sustenabilitatea** și finanțarea accesului la o protecție socială **adecvată**, care să însoțească schimbările de pe piețele muncii ⁽²¹⁾.

4.8. Acțiunea la nivelul UE și la nivel național ar trebui concepută în prealabil pentru a obține un **tratament egal și egalitatea de șanse**: cheltuielile publice sociale în Europa „fac parte integrantă din modelul social european”; Europa a fost întotdeauna un continent extrem de atractiv, datorită nivelului ridicat de securitate socială în comparație cu alte regiuni ale lumii.

4.9. Sistemele de protecție socială ar trebui să se bazeze pe **solidaritate** și **egalitate**, fără nicio discriminare cauzată de diferite circumstanțe/medii personale și/sau statute profesionale.

4.10. Definirea măsurilor de protecție socială pentru **persoanele cu handicap** ar trebui efectuată pe baza unei abordări privind drepturile omului în lumina Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap. Persoanele cu handicap care se află în incapacitate de muncă și familiile lor ar trebui protejate „de riscul sărăciei și ar trebui să li se garanteze standarde adecvate de viață” ⁽²²⁾.

4.11. CESE solicită ca recomandarea să fie pusă pe deplin în aplicare de statele membre, astfel încât lucrătorii care prestează muncă atipică și persoanele care desfășoară o activitate independentă să beneficieze de o mai bună protecție. Sistemele de protecție socială ar trebui redefinite pentru a avea un grad de **incluziune** din ce în ce mai ridicat, de asemenea în conformitate cu recomandările AAC pentru 2018: „[o] mai bună complementaritate între piața muncii și sistemele de integrare socială va ajuta toate grupurile vulnerabile, va crește nivelul de prosperitate pentru toți cetățenii și va crea o coeziune socială mai puternică”.

4.12. Combaterea concurenței neloiale în Uniunea Europeană și acțiunile ferme împotriva muncii nedeclarate (de asemenea, în conformitate cu acțiunile întreprinse de Platforma europeană împotriva muncii nedeclarate) vor aduce beneficii întreprinderilor, întrucât protecția socială sporită și reducerea concurenței neloiale ar putea avea un **impact pozitiv asupra productivității**.

4.13. Accesul universal la **asistența medicală** este un alt element-cheie al recomandării, în conformitate cu principiul 16 al Pilonului european al drepturilor sociale ⁽²³⁾. După cum s-a demonstrat în evaluarea impactului efectuată de Comisie în câteva țări, din cauza contractelor de muncă sau a reglementării pieței muncii, lucrătorii care prestează muncă atipică și persoanele care desfășoară o activitate independentă pot avea acces limitat la asistență medicală. Accesul la asistență medicală ar trebui să fie obligatoriu pentru toate persoanele angajate, precum și pentru cele care desfășoară o activitate independentă.

4.14. De asemenea, CESE salută intensificarea cooperării anunțate cu Eurostat pentru crearea unor **indicatori adecvați** cu scopul de a înregistra progrese în direcția unei acoperiri formale și eficace și în direcția transparenței etc., precum și activitatea pe care Comisia o va desfășura în cadrul Comitetului pentru protecție socială pentru a stabili un **cadru de referință** pentru protecția socială. Acest lucru va contribui la depășirea lipsei unei baze de date solide și la o evaluare mai precisă a impactului politicilor puse în aplicare în legătură cu recomandarea.

Bruxelles, 20 septembrie 2018.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Luca JAHIER

⁽²¹⁾ A se vedea documentul de poziție al BUSINESSEUROPE privind „Recomandarea Consiliului privind accesul la protecție socială”, pagina 1,1 (19 aprilie 2018).

⁽²²⁾ A se vedea FEPH „Rezoluția pentru promovarea ocupării forței de muncă și a incluziunii sociale a persoanelor cu handicap”, 6 noiembrie 2017 <http://www.edf-feph.org/newsroom/news/social-pillar-edf-adopts-resolution-promote-employment-social-inclusion-persons>

⁽²³⁾ Principiul 16 din Pilonul european al drepturilor sociale: „[o]rică persoană are dreptul la un acces rapid la asistență medicală preventivă și curativă de bună calitate și accesibilă din punct de vedere financiar.”

ANEXĂ

Amendamentele următoare depuse la punctele 1.6 și 2.5, care au întrunit cel puțin o pătrime din voturile exprimate, au fost respinse în cursul dezbaterilor:

Punctul 1.6

Se modifică după cum urmează:

1.6. CESE recomandă ca inițiativele întreprinse în cadrul recomandării să ofere **prestații și dispoziții adecvate**, inclusiv plase de siguranță pentru persoanele care nu pot atinge pragurile minime privind drepturile, în special pentru persoanele care se află în incapacitatea de a lucra și pentru familiile acestora. CESE ~~regretă~~ observă faptul că venitul de bază a fost eliminat din recomandare, astfel cum se menționează în documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului ⁽¹⁾, din diferite motive, cum ar fi criteriile de acoperire și preferința de a aborda problemele în cadrul sistemelor de securitate socială din statele membre. Cu toate acestea, CESE salută discuțiile în curs din statele membre privind venitul de bază și alte dispozitive de siguranță destinate incluziunii active pe piețele forței de muncă și în societate, în ansamblu. CESE a pledat, încă din 2013, pentru o directivă europeană care să stabilească un venit minim european, considerând că acest lucru ar „contribui la asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, la protejarea drepturilor fundamentale ale persoanei, la garantarea unui echilibru între obiectivele de ordin economic și cele de ordin social și la redistribuirea echitabilă a resurselor și a veniturilor”⁽²⁾.

Expunere de motive

Motivele vor fi prezentate oral

Rezultatul votului

Voturi pentru 91

Voturi împotriva 112

Abțineri 10

Punctul 2.5

Se modifică după cum urmează:

2.5. CESE observă faptul că venitul de bază a fost eliminat din recomandare, astfel cum se menționează în documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului, din diferite motive, cum ar fi criteriile de acoperire și preferința de a aborda problemele în cadrul sistemelor de securitate socială din statele membre. CESE regretă faptul că venitul de bază a fost eliminat din recomandarea Consiliului. Într-un recent studiu al OCDE se afirmă următoarele: „Date fiind schimbările rapide de pe piața forței de muncă, discuțiile în curs privind venitul de bază conferă totuși un impuls util dezbaterii privind tipul de protecție socială pe care îl dorește societatea”. CESE a afirmat deja anterior că „introducerea unui venit minim european va contribui la asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, la protejarea drepturilor fundamentale ale persoanei, la garantarea unui echilibru între obiectivele de ordin economic și cele de ordin social și la redistribuirea echitabilă a resurselor și a veniturilor”; de asemenea, el a pledat pentru adoptarea unei directive-cadru și a cerut Comisiei să examineze „posibilitățile de finanțare pentru asigurarea unui venit minim european”.

Expunere de motive

Domeniul de aplicare al recomandării nu acoperă indemnizațiile pentru nivelul minim de subzistență. Accentul se pune pe facilitarea accesului la securitate socială al acelor grupuri de lucrători care, foarte probabil, nu sunt acoperiți de sistemele de securitate socială din statele membre. Prin urmare, nu sunt motive pentru a regreta faptul că noțiunea de venit de bază a fost eliminată din propunerea Comisiei. Cu toate acestea, CESE a luat notă de discuțiile din statele membre și din alte foruri, precum OCDE. În ceea ce privește avizul precedent al CESE privind venitul minim, acesta ar trebui să conțină un link la declarația Grupului „Angajatori”, pentru a indica în mod clar divergența de opinii pe această temă. Trimiterea la declarația Grupului „Angajatori” a fost deja utilizată cu alte ocazii, de exemplu în avizele CESE SOC/542 (Pilonul european al drepturilor sociale) și SOC/564 (Impactul dimensiunii sociale și al Pilonului european al drepturilor sociale asupra viitorului UE).

⁽¹⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului care însoțește documentul.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 23.

Rezultatul votului

Voturi pentru 92

Voturi împotrivă 113

Abțineri 13
